

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614206696
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8614206696.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a.s. so sídlom v Bratislave, na ul. Bajkalskej č. 28, IČO: 35 763 469, právne zastúpeného JUDr. Petrom Škerlíkom, CSc., advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, na ul. J. Ťatliaka č. 2051/8, proti žalovanej: A. L., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej vo P., na ul. R. č. XXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, na ul. Sov. hrdinov č. 163/66, o návrhu žalovanej na obnovu konania, o späťvzatlí návrhu, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník zo dňa 24.06.2021 č.k. 8C 133/2014-243, takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie vo výroku o trovách konania.

Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd v dôsledku späťvzatia návrhu na obnovu konania konanie zastavil a vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Výrok o trovách odôvodnil ustanovením § 257 C.s.p., podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

3. V danom prípade žalovaná podala návrh na obnovu konania ešte v roku 2014 v dobrej viere, že bude v konaní úspešná vzhľadom na rozhodovacia prax v obdobných veciach v danom čase. Skutočnosť, že v priebehu konania s odstupom času sa zmenila rozhodovacia prax súdov bez zavinenia žalovanej, je dôvod hodný osobitného zreteľa na to, aby súd výnimočne v konaní nepriznal nárok na náhradu trov konania žiadnej strane. Súd prvej inštancie preto vyslovil, že žiadnej strane sa právo na náhradu trov nepriznáva.

4. Proti tomuto uzneseniu, a to konkrétne proti výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol uznesenie zmeniť tak, aby žalovaná bola zaviazaná na náhradu trov konania žalobcovi v rozsahu 100 %. Ako dôvod uviedol, že aplikácia ust. § 257 C.s.p., spôsobom ako to urobil prvoinštančný súd, je nesprávna a nezodpovedá jeho účelu a ani zaužívanej právnej praxi. Podľa ustálenej judikatúry súdov má aplikácia predmetného ustanovenia v prípade, ak má účastník vo veci plný úspech, vždy výnimočný charakter a výklad tohto ustanovenia má byť reštriktívny, čo súd nerešpektoval. Nepriznanie náhrady trov bolo odôvodnené nepravdivo, keď do odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, z akého dôvodu žalovaná zobrala návrh na obnovu konania späť. Žalovaná totiž späťvzatie vôbec neodôvodnila. Je to zrejme z podania žalovanej zo dňa 31.05.2021. Je viac ako neobvyklé, aby súd v odôvodnení rozhodnutia iniciatívne uvádzal dôvody, ktoré akože viedli žalovanú k späťvzatiu návrhu. Tu však treba prihliadať aj k tomu, že žalovaná je dlhoročnou zamestnankyňou súdu, a teda nie je možné vylúčiť, aby svoju úlohu pri rozhodovaní zohrala aj táto skutočnosť. Žalobca

je presvedčený, že dôvodom, ktorý viedol žalovanú k späťvzatiu nebola žiadna zmena rozhodovacej praxe, ale skutočnosť, že po tom, ako v predmetnej veci vydal Ústavný súd Slovenskej republiky Nález zo dňa 16.05.2018, ktorým rozhodol, že práva žalobcu na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09.08.2017 vo veci 5Cdo 155/2016 porušené, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 29.10.2019 vo veci 5Cdo 134/2018 uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co 24/2016 zo dňa 04.08.2016 zrušil a žalovanej bolo jasné, že na povolenie obnovy konania, ktorej sa domáhala, nebol a nie je žiadny právne relevantný dôvod.

5. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

6. Pri rozhodovaní o trovách sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

7. Vo veci nie je možné stotožniť sa s tvrdením, podľa ktorého žalovaná späťvzatie návrhu na obnovu konania vôbec neodôvodnila. Ak žalobca poukazuje na späťvzatie návrhu zo dňa 31.05.2021 (č.l. 238 spisu), v tejto súvislosti je potrebné poukázať, že išlo o podanie samotnej žalovanej, pričom tomuto podaniu predchádzalo späťvzatie návrhu zo dňa 28.04.2020 (č.l. 221 spisu), ktoré podal právny zástupca žalovanej. V tomto späťvzati vo vzťahu k trovám konania poukázal na skutočnosť, že návrh bol podaný ešte v roku 2014 a od tej doby sa zásadným spôsobom zmenila rozhodovacia prax týkajúca sa danej problematiky, čo žalovaná predpokladať nemohla. Tvrdenie žalobcu o iniciatívnom uvádzaní dôvodov vedúcich žalovanú k späťvzatiu zo strany prvoinštančného súdu tak nie je pravdivé.

8. Čo sa týka výroku o trovách konania, tento je správny. Ustanovenie § 257 C.s.p. umožňuje súdu výnimočne nepriznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Účelom tohto ustanovenia je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu i inému záveru o náhrade trov konania, než vyplynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie.

10. Žalovaná so svojim návrhom na obnovu konania mala pôvodne plný úspech. Uznesením Okresného súdu Svidník zo dňa 29.09.2015 č.k. 8C 133/2014-112 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 04.08.2016 č.k. 4Co 24/2016-143 bola povolená obnova konania vedeného na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2Ro 26/2010. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 09.08.2017 vydaným vo veci 5Cdo 155/2016 dovolanie žalobcu odmietol ako neprípustné. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie veľkého senátu Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v uznesení z 19.04.2017 sp. zn. 1VCdo 2/2017 dospel k záveru, že kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 a § 421 C.s.p. je neprípustná.

11. K otázke posudzovania prípustnosti dovolania prijal Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 25.04.2018 č.k. Plz. ÚS 1/2018 - 22 zjednocujúce stanovisko, podľa ktorého pokiaľ sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti dovolania podľa ust. § 420 C.s.p., ako aj § 421 C.s.p. a Najvyšší súd Slovenskej republiky sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C.s.p., poruší tým právo na prístup súdu podľa článku 46 ods.

1 Ústavy Slovenskej republiky. Rovnako, pokiaľ sú v dovolaní uplatnené viaceré vady zmätočnosti uvedené v § 420 písm. a) až f) C.s.p. a Najvyšší súd Slovenskej republiky sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí výlučne na skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska existencie tej procesnej vady zmätočnosti, ktorá je v tomto ustanovení uvedená na prednejšom mieste, poruší tým právo na prístup súdu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

12. V dôsledku tohto zjednocujúceho stanoviska Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom zo dňa 16.05.2018 vydaným vo veci I. ÚS 643/2017 skonštatoval porušenie základného práva žalobcu na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 155/2016 z 09.08.2017. Zároveň toto uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

13. Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky vydané vo veci Plz. ÚS 1/2018 malo teda zásadný vplyv na vtedajšiu prax posudzovania prípustnosti dovolania zo strany Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Túto zmenu súdnej praxe, ku ktorej došlo po viac ako troch rokoch od podania návrhu na obnovu konania, žalovaná predvídať nemohla, a preto bolo namieste pri rozhodovaní o trovách aplikovať ust. § 257 C.s.p.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. uznesenie vo výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej žiadne trovy nevznikli.

16. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).